

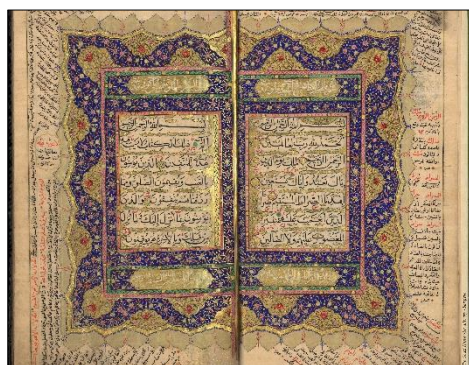


میراث جهانی یونسکو در بوسنی و هرزگوین

دوازدهم جولای سال 1993، بوسنی و هرزگوین به عضویت سازمان یونسکو در آمد. طبق مندرجات سایت رسمی یونسکو، 4 سایت در بوسنی و هرزگوین در فهرست میراث جهانی و 10 سایت دیگر در فهرست آزمایشی یونسکو ثبت شده‌اند. 5 پرونده در فهرست میراث ناملموس و 2 پرونده نیز در مجموعه حافظه جهانی ثبت شده است.

مجموعه حافظه جهانی

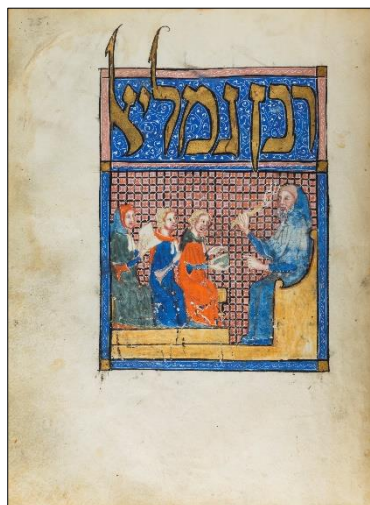
1. مجموعه نسخ خطی کتابخانه غازی خسروبوگ



مجموعه نسخ خطی کتابخانه غازی خسروبوگ در ساریوو شامل 10585 واحد از نسخه های خطی منحصر به فرد است که شامل حدود 20000 متن در زمینه های علوم اسلامی، زبان های شرقی، فلسفه، منطق، تاریخ، پزشکی علوم، ریاضیات، نجوم و غیره می شود. از آنجایی که عمده مجموعه های مشابه مؤسسه شرق شناسی و

کتابخانه ملی بوسنی و هرزگوین در جریان جنگ داخلی این کشور (1992-1995) تخریب شده، این مجموعه ارزشمندترین مجموعه نسخ خطی اسلامی در منطقه بالکان در حال حاضر است.

2. نسخه خطی هاگادا ساریوو



Haggadah ساریوو نشان دهنده نمونه ای نفیس از هنر تذهیب و تزئینی عبری قرون وسطی است. این اثر یک نسخه خطی است که روی پوست نوشته شده و با هنر تذهیب آراسته شده است. Haggadah ساریوو از معروف ترین و زیباترین دست نوشته های عبری تذهیب شده از قرون وسطی در جهان است.



سایت های میراث جهانی

1. اولین سایت، منطقه پل قدیمی شهر موستار است که در بیست و نهمین نشست یونسکو در سال 2005 در فهرست جهانی ثبت شد.



استاری موست (پل قدیمی) به همراه شهر قدیمی موستار یکی از مشهورترین نقاط دیدنی بوسنی است. این پل بر روی رودخانه نرتوا ساخته شده و پس از تخریب پل قدیمی اصلی در جنگ بوسنی که بیش از 400 سال پابرجا بود، در سال 2004 بازسازی شد. این پل نمادی از تولد دوباره موستار از گذشته ویرانگر آن است و دارای ویژگی های معماری پیش از عثمانی، عثمانی شرقی، مدیترانه و اروپای غربی است.

2. پل محمد پاشا سوکولوویچ در ویشگراد در سال 2007 در این فهرست ثبت شد.



پل محمد پاشا سوکولوویچ که در سال 1577 ساخته شد. این بنا یک پل تاریخی در ویشگراد است که بر روی رودخانه درینا در شرق کشور جاری است. این پل توسط معمار درباری، میمار سینان به دستور وزیر اعظم محمد پاشا سوکولوویچ ساخته شده است. 11 طاق پل به عنوان یک ظرافت منحصر به فرد توصیف شده است و یکی از بهترین نمونه های باقی مانده از معماری عثمانی در کشور است.

3. کتیبه های سنگ قبرهای قرون وسطایی استچاک در سال 2016 در فهرست میراث جهانی یونسکو ثبت شد.

استچاک نام سنگ قبرهای مربوط به دوران قرون وسطا است که در بوسنی و هرزگوین و مناطق مرزی کرواسی، مونته‌نگرو و صربستان پراکنده است. حدود ۶۰,۰۰۰ مورد در مرزهای بوسنی و



هرزگوین یافت شده و مابقی ۱۰۰۰۰۰ مورد در کرواسی (۴۰۴۰۰)، مونته‌نگرو (۳۵۰۰) و صربستان (۲۰۱۰۰) در بیش از ۳۰۳۰۰ محل یافت شده است. یکی از بهترین مجموعه حفظ شده از این سنگ قبرها به نام Radimlja در غرب Stolac در بوسنی و هرزگوین است.

4. جدیدترین محلی که به این فهرست اضافه شد، جنگل های ساحلی راش در سال 2021

بود، که به عنوان سایت جنگل های راش باستانی و اولیه کوه های کارپات و سایر مناطق



اروپا ثبت شده و بین 18 کشور اروپایی مشترک است.

جنگل های ساحلی راش یک میراث طبیعی است، در حالی که سه سایت دیگر مکان های فرهنگی هستند.

فهرست آزمایشی سایت های میراث جهانی

علاوه بر مکان های ثبت شده در فهرست میراث جهانی، کشورهای عضو می توانند فهرستی از مکان های آزمایشی را که ممکن است برای نامزدی در نظر گرفته شوند را نیز ارائه کنند. نامزدی برای فهرست میراث جهانی تنها در صورتی پذیرفته می شود که سایت قبلاً در فهرست آزمایشی ثبت شده باشد. همانطور که در سال 2021، بوسنی و هرزگوین ده سایت را در فهرست آزمایشی خود ثبت کرد.

1. سارایوو - نماد منحصر به فرد چندفرهنگی جهانی - شهر باز مداوم

2. غار ویترنیتسا Vjetrenica

3. مجموعه طبیعی و معماری یایتسه Jajce

4. سایت شهری تاریخی پوچیتلی Počitelj

5. مجموعه طبیعی و معماری بلاگای

6. مجموعه طبیعی و معماری بلیدینیه Blidinje



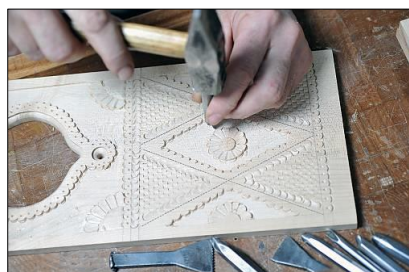
7. مجموعه طبیعی و معماری استولاتس Stolac
8. ذخیره گاه طبیعی - جنگل باستانی پروچیتسا "Peručica"
9. گورستان یهودیان در سارایوو
10. مجموعه آبشارهای تراورتن در مارتین برود - پارک ملی یونا

پرونده های ثبت شده در فهرست میراث ناملموس

1. مسابقه چمن زنی سفارشی در کوپرس

مهمترین رویداد اجتماعی در شهرداری کوپرس مسابقه سالانه چمن زنی است که در ماه ژوئیه در یک چمنزار خاص به نام سترلیانیتسا که نام محلی این رسم نیز هست برگزار می شود. مسابقه شامل چمن زنی دستی چمن با استفاده از داس است و بر اساس زمان، تلاش و مقدار چمن زنی قضاوت می شود زیرا بریدن چمن در چنین ارتفاعی به قدرت و تکنیک خاصی نیاز دارد.

2. منبت کاری شهر کونیتس



منبت کاری کونیتس یک صنعت هنری با سنت دیرینه در شهر کونیتس است. حکاکی های چوبی - که شامل مبلمان، فضای داخلی پیچیده و اشیاء تزئینی کوچک است - به دلیل نقوش حکاکی شده با دست و هویت کلی بصری خود متمایز هستند. منبت کاری، شکل دهنده فرهنگ جامعه محلی،

معیاری برای زیبایی و راحتی فضای داخلی خانه و سنتی است که حس اجتماع و تعلق را ایجاد می کند.

3. سنت های پرورش اسب لیپیزان

سنت های پرورش اسب لیپیزان در ابتدا برای پرورش اسب برای دربار امپراتوری هابسبورگ در وین مورد استفاده قرار گرفت، اما امروزه اسب لیپیزان نقش ویژه ای در زندگی فرهنگی و اجتماعی روزمره جوامع در مناطق روستایی ایفا می کند. آنها در رویدادها، جشن ها و جشنواره ها، راهپیمایی کارناوال و رژه گنجانده می شوند.



4. سنت چیدن گیاه ایوا در کوه اوزرن

در 11 سپتامبر هر سال، روز سر بردن سنت جان باپتیست، اهالی روستاهای اطراف کوه اوزرن برای چیدن علف ایوا به گوستیلی می روند. روستاییان از هر گروه اجتماعی، جنسیتی و سنی پس از پیاده روی روی تپه ها، به صورت فردی و گروهی علف های İva را می چینند.

5. زمیانیه دوزی زنان روستاهای منطقه زمیانیه



زمیانیه دوزی تکنیک خاصی است که توسط زنان روستاهای زمیانیه در بوسنی و هرزگوین انجام می شود. به طور سنتی، زمیانیه دوزی برای تزئین لباس های زنانه و وسایل خانه از جمله لباس عروس، روسری، لباس و ملحفه استفاده می شود. مشخصه اصلی استفاده از نخ آبی تیره با رنگ های گیاهی، برای گلدوزی اشکال هندسی بداهه است.

منبع: سایت سازمان یونسکو

<https://whc.unesco.org/en/statesparties/ba>

<https://www.unesco.org/en/memory-world/manuscript-collection-gazi-husrev-beg-library>

<https://ich.unesco.org/en/state/bosnia-and-herzegovina-BA>